

Foreldur, læknar, lærarar, sosialráðgevarar v.m.

Tað gleddi meg at lesa brævið frá yvirlækna Árna Olsen í SOSIALINUM 27.2. 1971 í samband við tað, eg skrivaði um FORSORG og REVALIDERING.

Sum yvirlæknin visir á, so eru umstøðurnar ringar hjá evnaveikum Foroyingum.

Tá eg einki greiddi frá, hvussu umstøðurnar eru á Rodbygård, so er tað av góðum grundum. Vit, sum kenna tær, skulu tí ikki helma í, fyrr enn vit hava fingið avvarðandi myndugleikar at skilja, at her má gerast nakkað, og tað straks.

Lógir eru úrslit av teim samtyktum, ið gjórdar eru av politikarum. Men vit vita eisini at tær (lógirnar) spegla í ein vissan mun ynski og hugsunnarhátt fólksins.

Tann gamla hugsanin, at evnaveik nú einaferð eru fodd

ella vorðin, sum tey eru, og at ábyrgdin hjá tí almenna bert var at forsyrgja teimum, er tibetur slept — ella skuldi verið slept.

Evnaveik eru samfelagsborgarar eins og tey sokallað normalu — við somu rattindum og skulu fáa somu møguleikar.

Fyrr hevur hetta ókið verið eitt »stongt« óki, men eftir lógina (donsku) 5. juni 1959 eru dynnar letnar upp.

Áhaldandi stríð hjá foreldrum og ein positiv lýsing av korum teirra evnaveiku í bløðum, útvarpi og sjónvarpi — gjórdi at vend kom í.

Tað hevur ikki eydnast at fáa burtur ta menniskjaligu liðingina, tað kann vera at hava eitt evnaveikt barn, men tað hevur eydnast at fáa fólk at skilja, at tað als eingin

skomm er, men at tað er ein uppgávan.

Tað almenna hevur brúk fyri okkum at gera tær serligu uppgávur millum tey evnaveiku, men vit hava eisini brúk fyri tí almenna, so vit kunnu fremja tær uppgávur á rættan hátt.

Skal nakað spyrjast burtur úr, mugu foreldur, læknar, sosialráðgevarar, pleygupersónal, lærarar o. o. vera samnala í góðum samarbeiði.

Uppgávan má verða fyrst fremst at útvega best møgulegu kor hjá teim evnaveiku í Foroyum.

At spreidda kunnleika millum manna — hvørjar trupuleikar tey evnaveiku hava o. s. fr.

Dømi skal verða givið, hvussu torført tað kann vera at finna barn sitt:

Foreldur vóru komin til Danmarkar at vitja litla barn sitt, sum tey hildu vera á Rodbygaard. — Tey koma og spyrja eftir barninum, men tey finga at vita, at har var tað ikki. Kanska tað er á Ebberødgaard, hugsa tey og koma hagar og spyrja. Nei! Har var tað ikki. Av tilvild hitta tey Helen Hansen, sum var stódd á Ebberørgård. Tey siga henni

frá støduni, tey eru í, at tey ikki fáa upplýst, hvar barnið er. Helen ringir og fær umsiður at vita, at tað kortini var á Rodbygaard.

Slikt kann ikki longur verða bjóðað foreldrum.

Ynskiligt var, at foreldur og onnur avvarðandi tóku seg saman og settu krøv síni fram hjá røttum myndugleikum.

Árni Olsen, yvirlæknin, veit, kanska betri enn nakar annar, hvussu stóran týðning tað hevur fyri tann einstaka, at hann kann fáa viðgerð, undirvísing, arbeiði v. m. her heima í Foroyum. Hetta hevur einstaklingurin eisini krav upp á.

Tey evnaveiku sjálvi eru ikki fór fyri at tala sína sak, men tað er okkara skylda — tín og mín.

Hanna Lisberg.

Sosiala deildin hjá býráðnum

fyrí lýst) søgdu um Inga Mohr.

Kemur Ingi fram á eitt ella annað tilfelli, har hann ser, at viðkomandi átti at fingið upplýsingar um, at hjálp var at fáa, so er hann tilreiðar alt í einum.

Allir býráðslimirnir hildu, at um tað ikki stóð í tilráðingini, at Ingi skuldi hava leiðsluna av nýggju deildini, so var tað ein sjálfvígja — tað vóru øll samd um.

Enn er tað so, at tað eru mong, sum veruliga treingja upplýsingar av ymiskum slag viðvíkjandi sosialari forsyrg. Eitt er vist, Eingin kommunu man geva betri upplýsingar hesum viðvíkjandi enn júst Havnar kommunu.

Harafrat er gott samarbeiði millum hesa deild hjá kommununi og sosialu deildina hjá ríkisumboðnum, og tað er avgjørt neyðugt, um alt skal laga seg væl.

Vit vóna, at nýggja deildin — tey, sum har koma at virka — fáa enn betur umstøður at upplýsa og koma til hjálpar, har tað er neyðugt.

Hanna.

Ein standmynd og onnur!

Undir orðaskiftinum um ognartøku av lendi við Kongaminnið matr. 518a, helt Ólavur Michelsen fyrí, at hann kundi hugsað ser, at Kongaminnið var tikið niður og nýtt at fylla í havnina! Hesi vóru orðini. So vita vit hvørja virðing hesin maður hevur fyri einum minni, sum borgarar í Havn hava reist. Hvør er nú munurin á hesum »vakra« býráðslimi og so teim um »langháraðu svininum« (sum tikið varð til), ið hvøldu Rasmus Effersøe??

Nei, Ólavur Michelsen, teir

Havnamenn, sum gjórdur Kongaminnið høvdu ikki vantað, at tað arbeiðið, teir lögdu úr hondum har, skuldi verða nýtt til at fylla havnina út við.

Eitt minnismerki er eitt minnismerki og skal fáa frið, tað megu vit krevja. — — —

Annars er at siga, at hesin blettur er eitt nátturvakurt stað — og fáa staðni í býnum er vakrari at leita ser eitt frístað eina góða summarlotu enn júst niðan undir Kongaminnið.

Hanna.

ÍTRÓTTUR

Ikki vælleiktir dystir

KÍ vann innandurakappingina seinasta sunnudag í Havn við at vinna 3-2 á B36 í finaluni. HB gjørdist ávikavist nr. 3 og 4.

Dystirnir vóru ikki av teimum góðu; men harafturímóti gjørdust semifinalur og finalan ógvuliga javnar og tí spennandi

Við 12 luttakandi liðum skipaði B 36 fyrí innandurakapping sunnudagin. B 36 og HB høvdu hvør síni fyra lið, meðan KÍ og Mjorkadalur móttu við teimum hvør.

Kappingin var lögð til rættis á tann hátt, at í fyrsta umfari vóru liðini skipað í triggjar bólkar, falt gav hetta 18 innleiðandi dystir, og komu

tvey tey bestu liðini í hvørjum bólki at halda áfram. Hesi vóru so býtt í tveir aðrar bólkar á trý lið. Hesi seks liðini, ið greiddu at koma viðari vóru: B 36 4, KÍ 1, KÍ 2, HB 1, HB 2 og HB 3. Í bólki A móttust B 36 4, KÍ 1 og KÍ 2, meðan øll HB liðini skuldu leika ímóti hvørjum øðrum í bólki B.

Tvey tey bestu liðini í hvørjum av hesum bólkomu í semifinaluna.

Í A bólkinum gjørdust tað KÍ 2 og B 36 4 við ávikavist trimum og tveimum stigum, meðan KÍ 1 fekk 1 stig. Í bólki B høvdu øll HB liðini hvør síni tvey stig; men kappingarskipanin segði, at stóð tað á jøvnum við stigum, skuldi tey lið halda áfram, ið høvdu flest vinnin mál. So stóð komu HB 1 og HB 3 í semifinaluna.

Ongi gullkorn

Dystirnir undan semifinalunum vóru samantiknir einki at reypa um. Glotti sást í trimum ella fyra dystum; men annars sýntust leikarnir yvir-

Trivnaður

Trivnaður er m. a. tá einstaklingurin sjálvur hevur fleiri valmøguleikar, tá talan er um útbúgving, vinnuveg, arbeiði, arbeiðsstað, bústaðar- og familjuviðurskipti.

Trivnaður er ikki einans ein lønarspurningur, ella ein spurningur um materiellan ágóða.

Tað einstaka menniskja má kunna hava høvi til at royna seg frítt í mun til evni, gávur, vanir og tørv.

Hetta er tað vit vanta av politikarum okkara: at fáa samfelagið at laga seg eftir einstaklinginum.

Higartil hevur tað verið so, at tað hevur verið óvugt.

høvir ógvuliga forfjamskaðir. Seinasta innandurakapping visti stórri fót bóltsgóðsku og kondisjónin sá eisini út til at vera verri nú, men spelt var jú í heilar 6 tímar á rað, so her finna vit eitt svar uppá tað minni góða spælið.

Spennandi dystir

Í semifinaluni leiktu fyrst KÍ 2 og HB 3, og endaði dysturin við 5-4 til KÍ.

Hin semifinalan ímillum B 36 4 og HB 1 endaði 4-3 til B 36, so hesir báðir dystir gjørdust mest møguliga javnar;

Einstaklingurin hevur verið noyddur at laga seg eftir krøvum og normum í samfelnum antin hann so nøktaðist ella ei.

Vit arbeiða fram ímóti einum so fleksibulum hátti, at vit verða individualistar, sum í mun til okkara egnu persónligu menning kunnu hava fleiri lutir í at velja.

Trivnaður er eitt relativt hugtak. Trivnaður er ikki at vita; at tú sjálvur hevur tað betri enn abbi og omma tín. Trivnaður valdast, um tú ert nøgdur við tað, tú fært í mun til tað hini fáa.

men hóast teir ikki vóru so væl spældir, so vórðu teir rættiliga spennandi, og ikki minni spennandi gjørdist finalan, har KÍ vann 3-2 á B 36 4 eftir umdyst, og fór soleiðis avstað við sigrinum.

Undan finaluni leiktu HB 1 og HB 3 um 3. og 4. pláss, har HB 1 vann.

Leikarnir á sigursliðnum vóru: John Sigurd Joensen, Eyðolvur Joensen, Mikkjal Mikkelsen og Karl Gudmund Henriksen. Hinir Finalistarnir vóru: Ólavur Olsen, Per From Egeberg, Jákup Thomsen og Hugin Samuelsen. v. h.